عنوان مقاله:

جایگاه مصلحت در سیره و سخن امام علی (ع)

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی, دوره 6, شماره 21 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمدعلی مشایخی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد نهج البلاغه دانشکده علوم و حدیث

خلاصه مقاله:

اسلام دین خاتم است و این امر مستلزم ظرفیت این دین آسمانی در پاسخ به نیازهای بشر در همه زمان ها، مکان ها و شرایط مختلف است. بخش عظیمی از این ظرفیت معلول اصل مهم مصلحت حکیمانه و منطبق با فطرت است. در سیره و سخنان امام علی(ع) این اصل مهم از جایگاه ویژه ای برخوردار است به گونه ای که با استناد به آن می توان به رهیافت های نوینی در این باره نائل شد. مصلحت شامل مصالح دین و جامعه هر دو می شود. شیوه مصلحت یابی حضرت از طریق مشورت، نصیحت، امر به معروف و نهی از منکر و بهره گیری از تجربه و دانش متخصصان انجام می گیرد. مصالح عامه، حکومتی و قانونی، سازمانی و حرفه ای و مصالح شخصی، انواعی از مصلحت است که آن حضرت مورد توجه و تاکید قرار داده است.

كلمات كليدى:

مصلحت حكيمانه, تدبير امور, امام على(ع), مصلحت دين, مصلحت جامعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2038269

